

Top-drie ongewijzigd, of toch niet?

De top-drie speelde extern. En dan krijg je 2/3^e van je waarde. Dus was de top-drie ongewijzigd. Of toch niet? Nee, niet natuurlijk, want als een naaste achtervolger zou winnen kon die over die top-drie heen springen; zo dicht zit het nog wel op elkaar. Maar die naaste achtervolgers wonnen niet, maar speelden remise overeengekomen. Dus, de top-drie hetzelfde? Nee dus. We belanden nu in de wondere wereld van het Keizer-systeem. Afgelopen week kreeg ik drie vragen over de uitkomsten van het Keizer-systeem. Ik zal de namen niet noemen, maar hun vragen waren terecht.

Het systeem is simpel: Elke speler vertegenwoordigt een waarde, de nummer 1 is 53 punten waard (hoe die 53 bepaald is, is geregeld in artikel 1 van Appendix A van het reglement interne competitie, zie [reglement-interne-competitie](#)) en de nummer 34 is 20 punten waard. Als je van de nummer 1 wint krijg je er 53 punten bij en als je van de nummer 34 wint krijg je er 20 punten bij. Is het remise, dan is het de helft, verlies je dan krijg je 0 punten. Als je niet speelt dan krijg je er ook iets bij, afhankelijk van de reden (gewoon afwezig, afwezig omdat je een externe wedstrijd hebt of oneven). Wil je daar meer over weten: zie dan artikel 9 van Appendix A.

Omdat Ruben de Bruijn, Riny Westveer en Peter van der Borgt (de nummers 1, 2 en 3 van vorige week) alle drie extern speelden zou je denken dat die volgorde ongewijzigd is. Maar niets van dat alles; nu staat Riny plots bovenaan en Ruben staat tweede. Sommigen zullen misschien denken dat onze competitieleider, Jan Capello, hier de hand in heeft (nee dus) of dat het Keizer-systeem een magisch element heeft waar Harry Potter jaloers op is (ook niet dus). Nee, het is de herberekening. Elke ronde vindt een herberekening plaats. Stel: je won in ronde 1 van een speler die toen 50 punten waard was, maar nu maar 40 meer, dan krijg je 10 punten minder. Andersom kan ook dus.

Nu hoop ik maar dat dit de verklaring is, maar ik denk dat Eric Clarisse (onze IT- en Keizer-specialist) dit verslag wel leest en feedback geeft (op zijn eigen wijze) over wat ik hier geschreven heb.

Het goede nieuws is wel dat je een lage notering altijd kunt toeschrijven aan “het Keizer-systeem”, net zoals voetballers/trainers/analisten inmiddels hebben ontdekt dat je niet alleen de scheidsrechter, maar ook de VAR de schuld kan geven.

Mocht je in de toekomst vragen hebben bij de stand blijf de vragen stellen. Hier leren we (als bestuur) ook van. Natuurlijk kun je jezelf er nog meer in verdiepen: [wikipedia - Keizersysteem](#) en [htenbos - systeemkeizer](#) .

De lezer die de stand niets interesseert vraagt zich af “gaan we nog schaken?”. Ja hoor.

Omdat ik zelf extern speelde (en smadelijk verloor, zie [dzd-bekerteam](#)) heb ik zo goed als niets gezien. Ik doe het dus met “hear say”. Als ik onzin neerschrijf is het door derden aangedragen (en door mij absoluut niet ge-fact-checkt) fake nieuws.

Ik begin maar gewoon met de eerste reactie. Van **Eric Dek** over zijn partij tegen **Wim van Gent**:

Onze partij was erg gelijk opgaand. Het verschil werd pas gemaakt op de twee momenten dat Wim iets aanvallender speelde door een centrumpionnetje een plaatsje naar voren te schuiven met op zet 25.d5 en met zet 36.e4. Beide zetten waren minder goed en kostte Wim eerst een pion en uiteindelijk de partij.

De slotanalyse van Wim was dan ook terecht “ik had gewoon niks moeten doen”... voor zover zettenlang “niks doen” mogelijk is; hiermee zou Wim’s kans op remise zeker groter geweest zijn!

Marius Leendertse meldde dat hij weliswaar al snel een stuk cadeau kreeg van **Dingnis Lokerse**, maar dat die erg goed tegen speelde en dat Marius er (in mijn woorden) hard voor moesten werken. Maar twee ver opgerukte pionnen in het eindspel, plus een schaak met Marius’ paard, gevolgd door torenwinst, waren de genadeklap.

Tsja, een stuk cadeau doen is in onze interne competitie meestal voldoende om te verliezen. **Pieter Wisse** kwam zo ook een stuk achter. Een stuk weggeven was noodzakelijk om dameverlies te voorkomen. Dat was dus niet echt een cadeau. Maar de 26. Lb4 van **Alexander van ’t Hoff** was dat wel. Die looper kon gewoon geslagen worden door een pion op a5. Als Alexander toch eens zulke onbegrijpelijke missers kon voorkomen. Het ergste (voor Alexander) was dat daardoor ook zijn paard op a4 plots op termijn reddeloos verloren was. Pieter nam het heft in handen en liet dat niet meer los.

Van **Ton van Vliet** kreeg ik de notatie van zijn partij tegen **Jan Dieleman** doorgestuurd. Ton won, maar ik denk dat beide heren gefrustreerd raakten van de evaluatie van de engine. Ze misten beiden een paar kansen. Maar heel eerlijk, ik zag ze bij het invoeren ook niet (“dat zegt niks” hoor ik u denken), maar ook als ik de variant bekeek die de engine gaf dacht ik wel “om dit te zien moet je ook wel de eerstvolgende vier zetten van beide spelers kunnen berekenen”. En kunnen wij dat? Nee, wij niet.

Ik zal u de diagrammen besparen van de stellingen waarbij Jan / Ton (en ik) dachten van “huh?”. Maar wel een paar andere diagrammen:

Wit heeft net met 29. Dxd7 een pion gewonnen. Wie staat hier beter? Wat is het witte plan? Wat kan zwart hier doen? Denk er maar even over na. Ga ik naar het volgende diagram.

Zwart gaat hier zijn 38e zet doen. Wat zou u spelen? Waar liggen de kansen, de risico's? Het staat inmiddels materieel weer gelijk. De enig juiste zet was 38....Kh6. Die zielige witte dubbele h-pionnen zijn namelijk ook gewoon vrijpionnen. Die moeten van het bord.

Dan nog; na die koningszet is het remise-achtig. Maar Ton doet een andere zet: 38....Pc4. Gelukkig voor hem ziet Jan niet dat 39. Lxc4 winnend is. Voor hem. Zwart kan wel een vrijpion maken door a6 te spelen, maar wit is gewoon eerder met het oppeuzelen van de zwarte vrijpion (en de pionnen op c4 en e4) dan wit dat is met dat vermaledijde ding op h2. De witte d-pion beslist de partij. Jan zag het niet, speelde 39. Le2 en Ton speelde het hierna prima uit, wist de pion op b5 te winnen en de twee vrijpionnen op a7 en b7 deden hun werk.

O ja, weet u nu al wie er in het vorige diagram beter stond? Wit toch? Een pion meer, de zwarte koning midden op het bord. Kraakhelder toch? Niet dus, die zwarte koning staat redelijk veilig achter die drie pionnen op f7, f6 en f5. De witte stukken staan vooral aan de koningsvleugel en kunnen niet veel, terwijl zwart met 29.....Kd6 de toren op c5 kan aanvallen en daarna lekker de c-lijn in bezit nemen. De engine vindt het gewoon gelijk. Ton speelde overigens 29.....Tac8, wat ook niet slecht was.

Van de andere partijen heb ik niks (nou ja, bijna niks) gezien. Ja, **Joah Mulder** gaf aan dat hij op mooie wijze van **Gayan den Hollander** had gewonnen, maar helaas heb ik geen notatie gehad. Hoe mooi het was blijft dus zijn (en Gayans) geheim.

Ik heb nog wel de slotstelling van de partij tussen **Albert Muskee** en **Bram Boone** gezien. Een toreneindspel. Een moeilijk toreneindspel. Mijn (aan steeds meer problemen onderhevig) timmermansoog zag dat degene die probeerde te winnen zou verliezen. Hun ogen zagen dat ook: remise dus.

Peter van der Borgt